

den udelukkende Ansvarlige, som er affættelig, der udfører disse administrative Forretninger, men, at det er en Mængde forskellige Commissioner, Directioner o. s. v., hvorover Communalbestyrelsen ikke har nogen Myndighed, og jeg skal tilføje, at en meget væsentlig Deel af de velbegrundede Anker, som er førte over den Længsommelighed, hvormed de communale Sager ere behandlede, maa falde paa det høist uheldige Forhold med de mange forskellige selvstændige Administrationer, Directioner og Commissioner, blandt hvilke det ikke er saa sjældent, at Nogle enten have saa overordentlig travlt eller saa liden Arbejdsdygtighed, at Sager kunne henligge hos dem i hele 2, ja, 3 Aar, førend man er istand til, efter gjentagen Paamindelse, at faae en Sag tilbage; at det under saadanne Omstændigheder kan være mange Aar, førend en vidtløftig Sag, hvormed der skal corresponderes med en Mængde af disse forskellige selvstændige Administrationer, kan blive færdig, er jo ganske begribeligt.

Monrad: Jeg kan være enig med den ærede Rigsdagmand, som nu satte sig, i at tiltræde de sidste Dtringer af den høitagtede Indenrigsminister; derimod kan jeg ikke i samme Grad være tilfreds med den første Deel af hans Foredrag, som var rettet imod min Paastand. Jeg maa tilstaae, at det Forslag, som jeg har antydet, nemlig, at indføre Skatten, men paa en bestemt begrændset Tid, anseer jeg for mit Vedkommende for en meget stor Indrømmelse, da jeg anseer Skatten for i og for sig uhensigtsmæssig. Dengang der var Tale om at indføre en Indkomstskat, havde jeg den Ære at conferere med den ærede Indenrigsminister desangaaende, og, saavidt jeg skjønnede, var han ikke imod en saadan Stat. Vel var der nogen Meningsforskjel imellem Udvalget og Ministeriet om det hele Maskineri, hvorved Indkomstskatten skulde indføres, men der var en meget stor Enighed desangaaende i Udvalget, og dette bestod af Mænd, der vare af de meest forskellige politiske Anskuelser. Det har altid været gaadesuldt for mig, at Regjeringen fra sin Side kunde lægge en saa overordentlig stor Vægt paa Forslag

om denne Stats Maskineri, om jeg maa bruge dette Udtryk. Imidlertid maa jeg oprigtigt tilstaae, at det er forekommet mig, som om Regjeringen havde tabt Interessesen for det gjorte Forslag, og jeg er bleven bestyrket derved at see, at det er blevet paaberaabt som en Grund til at lade denne Sag hvile, at man i England havde tænkt paa at forandre denne Skat; men, hvormed Alt er, saa er der jo nu ikke Tale om at indføre en Indkomstskat for hele Landet. Jeg skal villigt indrømme, at der maa være en paatrængende Nødvendighed tilstede, førend man indfører en saadan Stat, og en saadan Nødvendighed har efter min Mening hidtil ikke været tilstede, men den ærede Indenrigsminister vil vistnok give mig Ret i, at vor Krigsskat, i den Skikkelse, hvori vi faae os nødsagede til at paalægge den, i flere Henseender var en temmelig uhellig Skat, men man maatte indføre den, fordi man manglede Grundlaget for en Indkomstskat, og Grunden dertil var, at man havde ladet det beroe ved at sige, at den skulde paalignes efter „Formue og Leilighed“, uden at give bestemte Regler derved. Det blev ogsaa anerkjendt fra alle Sider, at en Indkomstskat vilde have været hensigtsmæssigere end en Krigsskat, dersom det havde været muligt at indføre den. Jeg troer desuden heller ingenlunde, at den nuværende Beskatning efter „Formue og Leilighed“ stikker imod Vilkaarlighed; jeg troer tværtimod netop, at den giver en meget betydelig Anledning dertil. Jeg har selv hørt den Ære at tage Deel i Ansættelsen af Næringskatten i Kjøbenhavn, og jeg har lært de Regler at kjende, som vedkommende Commission brugte, og som vare gaaede i Arv fra dens Forgængere, men jeg maa tilstaae, at jeg hverken fandt disse Regler tilfredsstillende eller betryggende, uagtet det ikke kan nægtes, at de havde en vis Værdi. Jeg troer ogsaa, at den høitærede Indenrigsminister selv vil indrømme, at den Maade, hvorpaa denne Skat i mange Kjøbstæder paalignes, ingenlunde er tilfredsstillende. Det er ganske sandt, at Alt i Livet saa at sige kommer an paa et Skjøn, men der udføres bestemte Regler for at forebygge, at et saadant Skjøn ikke bliver til Vilkaarlighed. Jeg vil fremdeles